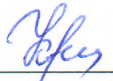

Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет
Кафедра анестезіології та інтенсивної терапії

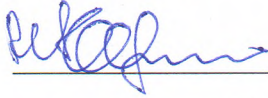
«УЗГОДЖЕНО»

Гарант освітньо-професійної
програми «Педіатрія»

Тетяна КРЮЧКО
«31» 08 2022 р.

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Голова вченої ради медичного
факультету №1

Микола РЯБУШКО
Протокол від «31» 08 22 р. №1

СИЛАБУС

**Анестезіологія та інтенсивна терапія з
особливостями дитячого віку**

(назва навчальної дисципліни)

Обов'язкова навчальна дисципліна

(навчальна дисципліна обов'язкова/ вибіркова)

рівень вищої освіти	другий (магістерський) рівень вищої світи
галузь знань	22 «Охорона здоров'я»
спеціальність	228 «Педіатрія»
кваліфікація освітня	магістр педіатрії
кваліфікація професійна	лікар
освітньо-професійна програма	«Педіатрія»
форма навчання	денна
курс(и) та семестр(и) вивчення навчальної дисципліни	5 курс, 10 семестр

«УХВАЛЕНО»

на засіданні кафедри
анестезіології та інтенсивної терапії

Зав. кафедри Костянтин ТАРАСЕНКО

Протокол від 26.08.2022 р № 1

ДАНІ ПРО ВИКЛАДАЧІВ, ЯКІ ВИКЛАДАЮТЬ НАВЧАЛЬНУ ДИСЦИПЛІНУ

Прізвище, ім'я, по батькові викладача (викладачів), науковий ступінь, учене звання	Могильник Антон Ігорович, к. мед. н., доцент Холод Дмитро Анатолійович, к. мед. н. Давиденко Аліна Володимирівна Лісовецький Олег Анатолійович
Профайл викладача (викладачів)	https://anesthesiology.pdmu.edu.ua/team
Контактний телефон	Завідувач кафедри, д.мед.н., професор Тарасенко Костянтин Володимирович +380999496745
E-mail:	anesthesiology@pdmu.edu.ua
Сторінка кафедри на сайті ПДМУ	https://anesthesiology.pdmu.edu.ua/

ОСНОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Обсяг навчальної дисципліни

Кількість кредитів / годин – 3,0 / 90, із них:

Лекції (год.) – 8

Практичні заняття (год.) – 32

Самостійна робота (год.) – 50

Вид контролю – Підсумковий модульний контроль

Політика навчальної дисципліни

Політика навчальної дисципліни ґрунтується на засадах академічної доброчесності та визначається системою вимог, які викладач пред'являє до студента при вивченні дисципліни (правила поведінки на заняттях, пропуски, користування мобільним телефоном, перездачі і таке інше).

Здобувач вищої освіти повинен дотримувати навчально-академічної етики та графіка навчального процесу; бути зваженим, уважним.

Вимоги можуть стосуватися відвідування занять (неприпустимість пропусків, запізнь і т.п.); правил поведінки на заняттях (активну участь, виконання необхідного мінімуму навчальної роботи, відключення телефонів та ін.).

Підготовка та участь у практичних заняттях передбачає: ознайомлення з програмою навчальної дисципліни та планами практичних занять; вивчення теоретичного матеріалу; виконання завдань, запропонованих для самостійного опрацювання.

Відповідь здобувача повинна демонструвати ознаки самостійності виконання поставлених завдань, відсутність ознак повторюваності та плагіату.

Присутність здобувачів вищої освіти на практичних заняттях є обов'язковою. Пропущені з поважних причин заняття мають бути відпрацьовані. Відвідування лекційних занять є обов'язковою складовою вивчення матеріалу; на

лекції заборонено відволікати викладача від викладання матеріалу, усі питання, уточнення та ін. студенти задають в кінці лекції у відведений для цього час;

Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин, оцінюються на нижчу оцінку (75% від можливої максимальної кількості балів за вид діяльності балів). Перескладання модулів відбувається за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).

Політика щодо академічної доброчесності.

Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає:

- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання;
- посилення на джерела інформації у разі використання рефератів, доповідей. Використання під час контрольних заходів заборонених допоміжних матеріалів або технічних засобів (шпаргалок, конспектів, навушників, телефонів, смартфонів, планшетів тощо);
- списування під час контрольних робіт заборонені (в т.ч. із використанням мобільних девайсів).

Мобільні пристрої дозволяється використовувати лише під час он-лайн тестування та підготовки практичних завдань під час заняття. За порушення академічної доброчесності здобувачі освіти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності: повторне проходження оцінювання (контрольна робота, іспит, залік тощо).

При організації освітнього процесу в ПДМУ викладачі і студенти діють відповідно до:

- Положення про організацію освітнього процесу в Полтавському державному медичному університеті;
- Положення про академічну доброчесність здобувачів вищої освіти та співробітників Полтавського державного медичного університету;
- Правил внутрішнього розпорядку для студентів Полтавського державного медичного університету;
- Положення про організацію та методику проведення оцінювання навчальної діяльності здобувачів вищої освіти в Полтавському державному медичному університеті;
- Положення про організацію самостійної роботи студентів в Полтавському державному медичному університеті;
- Положення про відпрацювання пропущених занять і незадовільних оцінок здобувачами вищої освіти Полтавського державного медичного університету;
- Положення про порядок формування індивідуальних освітніх траєкторій здобувачами освіти ПДМУ;
- Положення про порядок перезарахування навчальних дисциплін та визначення академічної різниці;
- Положення про апеляцію результатів підсумкового контролю знань здобувачів вищої освіти;
- Положення про рейтинг здобувачів вищої освіти ПДМУ;
- Положення про неформальну та інформальну освіту;

- Положення про матеріальне заохочування за успіхи у навчанні студентів ПДМУ.

З вищезазначеними положеннями можна ознайомитися за адресою: (<https://www.umsa.edu.ua/n-process/department-npr/normativni-dokumenti>)

Проведення освітнього процесу за дисципліною «Анестезіологія та інтенсивна терапія» в особливих умовах (військовий стан, карантин під час епідемії та ін) відбувається за допомогою технологій дистанційного навчання, зокрема, лекцій та практичні заняття проводяться з використанням платформи ZOOM.

Опис навчальної дисципліни (анотація)

«Анестезіологія та інтенсивна терапія» (АІТ) є клінічною практично-орієнтованою нормативною дисципліною, під час вивчення якої відбувається формування у студентів професійних вмінь з організації анестезіологічного забезпечення та інтенсивної терапії гострих розладів систем життєзабезпечення пацієнтів. Професійні вміння з анестезіології та інтенсивної терапії формуються шляхом засвоєння теоретичних знань та відпрацювання практичних навичок з таких питань, як організаційно-правові аспекти служби реаніматології, анестезіології, та інтенсивної терапії, медичних дій з серцево-легеневої і церебральної реанімації (СЛЦР), терапії болю, захисту пацієнтів від факторів хірургічної агресії, інтенсивної терапії порушень кисневого статусу, водно-електролітного балансу (ВЕБ), кислотно-основний стану (КОС), окремих станів в періопераційному періоді, гострих церебральної (ГЦН), дихальної, серцевої, ниркової (ГНН), печінкової (ГПН) недостатностей, шоків, отруєнь тощо. Засвоєння матеріалу супроводжується набуттям відповідних інтегральних, загальних і фахових компетентностей.

Програма дисципліни представлена 1 модулем «Анестезіологія та інтенсивна терапія» і не передбачає змістових модулів

Організація навчального процесу здійснюється за принципами Європейської кредитно-трансферної системи.

Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни.

Пререквізити: Вивчення АІТ базується на знаннях, що отримуються студентами під час вивчення таких фундаментальних дисциплін як анатомія людини з особливостями дитячого віку, гістологія, цитологія та ембріологія з особливостями дитячого віку, фізіологія з особливостями дитячого віку, патоморфологія з особливостями дитячого віку, патофізіологія, клінічна анатомія і оперативна хірургія з особливостями дитячого віку; фармакологія, пропедевтика внутрішньої медицини, пропедевтика педіатрії, загальна хірургія, неврологія з особливостями дитячого віку, екстрена та невідкладна медична допомога.

Постреквізити: АІТ закладає основи для вивчення хірургія, в тому числі дитяча хірургія, нейрохірургія, педіатрія з дитячими інфекційними хворобами, клінічною імунологією та алергологією, травматологія і ортопедія з особливостями дитячого віку, нейрохірургії та інших навчальних дисциплін, що розглядають захворювання, які ускладнюються гострими порушеннями функцій життєзабезпечення.

Мета та завдання навчальної дисципліни:

метою вивчення навчальної дисципліни є

- оволодіння студентами систематизованими знаннями з організації служби АІТ;
- опанування стратегії і тактика дій лікаря-анестезіолога при забезпеченні захисту пацієнта від факторів хірургічної агресії;
- опанування стратегії і тактика дій лікаря-клініциста при організації інтенсивної терапії;
- удосконалення навичок діагностики критичного стану, організації і проведення серцево-легеневої реанімації;
- формування принципів клінічного мислення при діагностиці гострих розладів систем життєзабезпечення оцінки стану пацієнта;
- формування вміння прийняття обґрунтованого рішення щодо тактики вибору анестезіологічного забезпечення і організації інтенсивної терапії;
- опанування професійних навичок, які застосовуються в АІТ при гострих порушеннях функцій життєзабезпечення.

основними завданнями вивчення дисципліни є

- визначити основні принципи організації служби АІТ;
- обирати методи і засоби анестезіологічного забезпечення;
- передбачувати можливі анестезіолого-операційні ризики і обґрунтовувати їх профілактику;
- застосувати загальні принципи та методи анестезіологічного забезпечення при різних оперативних втручаннях;
- оволодіти методами діагностики та організації інтенсивної терапії при окремих гострих порушеннях вітальних функцій;
- трактувати основні клінічні прояви та лабораторні показники порушень життєво важливих функцій;
- складати план обстеження та інтенсивної терапії хворих з порушеннями життєво важливих функцій;
- діагностувати ознаки клінічної смерті та термінальних станів, проводити СЛЦР;
- застосовувати основні алгоритми інтенсивної терапії у хворих з порушеннями життєво важливих функцій.

Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє дисципліна (інтегральна, загальні, спеціальні).

Компетентності:

інтегральна: здатність розв'язувати типові та складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у професійній діяльності в галузі охорони здоров'я або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується комплексністю та невизначеністю умов і вимог.

загальні:

- Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу;
- Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями;
- Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях;

- Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності;
- Здатність до адаптації та дії в новій ситуації;
- Здатність приймати обґрунтовані рішення;
- Здатність працювати в команді;
- Навички міжособистісної взаємодії;
- Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово;
- Здатність спілкуватись іноземною мовою;
- Здатність використовувати міжнародні греко-латинські терміни, скорочення і кліше у фаховому усному й писемному мовленні;
- Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій;
- Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків;
- Здатність діяти соціально відповідально та свідомо;
- Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя;
- Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).

спеціальні (фахові, предметні):

- Навички опитування та клінічного обстеження дітей різних вікових груп;
- Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних; інструментальних досліджень та оцінки їх результатів з урахуванням вікових нормативних показників;
- Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання;
- Здатність до визначення необхідного режиму навчання, праці, відпочинку здорових дітей та при лікуванні захворювань;
- Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні захворювань;
- Здатність до визначення принципів та характеру лікування захворювань;
- Здатність до діагностування невідкладних станів в дорослій та дитячій популяції;
- Здатність до визначення тактики надання екстреної медичної допомоги дорослим та дітям;
- Навички надання екстреної медичної допомоги;
- Здатність до проведення лікувально-евакуаційних заходів;
- Навички виконання медичних маніпуляцій;
- Здатність до проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів;
- Здатність до планування і проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб;
- Здатність до проведення експертизи працездатності;
- Здатність до ведення медичної документації;
- Здатність до проведення епідеміологічних та медикостатистичних досліджень здоров'я населення; обробки державної, соціальної, економічної та медичної інформації;

- Здатність до оцінювання впливу навколишнього середовища, соціально-економічних та біологічних детермінант на стан здоров'я індивідуума, сім'ї, популяції;
- Здатність до проведення аналізу діяльності лікаряпедіатра, підрозділу, закладу охорони здоров'я, проведення заходів щодо забезпечення якості медичної допомоги і підвищення ефективності використання медичних ресурсів;
- Здатність до проведення заходів щодо організації та інтеграції надання медичної допомоги дитячому населенню та проведення маркетингу медичних послуг;
- Здатність створювати й впроваджувати науково-дослідні проекти в системі охорони здоров'я;
- Наслідування принципів дотримання фахової та академічної доброчесності з усвідомленням відповідальності за достовірність представлених наукових результатів.

Програмні результати навчання:

- Володіти фундаментальними знаннями з базових та клінічних біомедичних наук у сфері професійної діяльності. Вміти здійснювати фахову діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань для здійснення безперервного професійного розвитку.

- Вміти отримувати й використовувати спеціалізовані концептуальні знання для майбутніх наукових здобутків у сфері охорони здоров'я, при проведенні досліджень, критичному осмисленні проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем.

- Знати будову, особливості функціонування окремих органів і систем у дорослих та дітей різного віку в цілому в нормі, при розвитку патологічних процесів, захворювань; вміти використовувати набуті знання в подальшому навчанні та у практичній діяльності лікаря.

- Збирати дані про скарги пацієнта, анамнез життя і захворювання, спадковий анамнез в умовах закладу охорони здоров'я, його підрозділу або вдома у хворого, в тому числі з урахуванням вікових особливостей хворого.

- Призначати й аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, рентгенологічні, функціональні та/або інструментальні). Оцінювати інформацію з метою проведення диференційної діагностики захворювань (за списком 2 ОПП Педіатрія), використовуючи знання про дитину, її органи й системи, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень відповідно віку (за списком 4 ОПП Педіатрія).

- Виділяти та фіксувати провідний клінічний симптом або синдром (за списком 1 ОПП Педіатрія); встановлювати найбільш вірогідний або синдромний діагноз захворювання (за списком 2 ОПП Педіатрія) з подальшим визначенням характеру (консервативне, оперативне) та принципів лікування хворих при захворюваннях (за списком 2 ОПП Педіатрія).

- Виділяти невідкладний стан потерпілого/постраждалого (за списком 3 ОПП Педіатрія) шляхом прийняття обґрунтованого рішення та оцінки стану дитини за будь-яких обставин (вдома, на вулиці, в закладі охорони здоров'я), у

т.ч. в умовах надзвичайної ситуації, у польових умовах, в умовах нестачі інформації й обмеженого часу, використовуючи стандартні методики фізикального обстеження та можливого анамнезу, знання про дитину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

- Визначати тактику та вміти надавати екстрену медичну допомогу на підставі провідного клінічного синдрому (тяжкості стану) та діагнозу невідкладного стану (за списком 3 ОПП Педіатрія) в умовах обмеженого часу за допомогою стандартних схем.

- Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5 ОПП Педіатрія) в умовах лікувальної установи, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта, використовуючи знання про будову його органів та систем, анатомо-фізіологічні та вікові особливості, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення та використовуючи стандартні методики.

- Знаходити необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерел, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію в професійній діяльності. Застосовувати сучасні цифрові технології, спеціалізоване програмне забезпечення, статистичні методи аналізу даних для розв'язання складних задач охорони здоров'я.

- Готувати річний звіт про особисту виробничу діяльність, використовуючи офіційні облікові документи, за узагальненою формою в електронній та паперовій формах; вести медичну документацію щодо пацієнта та контингенту населення (історію розвитку дитини, контрольну карту диспансерного спостереження, карту амбулаторного/стаціонарного хворого, історію хвороби, індивідуальну карту ведення вагітної, обмінну карту, історію пологів, санаторно-курортну карту, листок непрацездатності, документацію для МСЕК тощо), використовуючи стандартну технологію, на підставі нормативних документів.

- Проводити скринінг щодо виявлення найважливіших неінфекційних захворювань; оцінювати в динаміці та при співставленні з середньо статичними даними показники захворюваності, в тому числі хронічними неінфекційними захворюваннями, інвалідності, смертності, інтегральні показники здоров'я.

- Зрозуміло представляти власні знання, висновки та аргументи з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців.

- Досліджувати обсяги та результативність діяльності лікаря, підрозділу, закладу охорони здоров'я в динаміці та при співставленні їх з середньо статичними і кращими в сфері діяльності. Проводити відбір та використовувати уніфіковані клінічні протоколи щодо надання медичної допомоги, що розроблені на засадах доказової медицини. Приймати участь у розробці локальних протоколів надання медичної допомоги.

- Організовувати роботу медичного персоналу в команді, підрозділі, закладі. Взаємодіяти з колегами у своєму закладі та в інших закладах охорони здоров'я, підлеглими та керівниками; організовувати взаємодію з організаціями та установами поза сектором охорони здоров'я; формувати раціональні медичні маршрути пацієнтів.

- Усвідомлювати та керуватися у своїй діяльності громадянськими правами, свободами та обов'язками, підвищувати загально-освітній культурний рівень.
- Дотримуватися вимог етики, біоетики та деонтології у своїй фаховій діяльності.
- Організувати необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклуються) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності.

Результати навчання для дисципліни:

по завершенню вивчення навчальної дисципліни студенти повинні

знати:

1. Визначення, історія розвитку та організаційно-правові аспекти служби анестезіології та інтенсивної терапії.
2. I етап СЛЦР.
3. II етап СЛЦР.
4. III етап СЛЦР.
5. Клінічну патофізіологію і загальні принципи терапії болю.
6. Засоби і методи загальної анестезії.
7. Організацію захисту пацієнтів від факторів хірургічної агресії.
8. Анестезіологічне забезпечення окремих видів хірургічних втручань.
9. Інтенсивну терапію окремих видів гострих порушень життєзабезпечення:
 - порушень кисневого статусу; порушень ВЕБ і КОС;
 - окремих станів в периопераційному періоді;
 - гострої церебральної недостатності (ГЦН);
 - гострої дихальної недостатності (ГДН);
 - гострої серцевої недостатності;
 - шоків;
 - гострої ниркової недостатності (ГНН);
 - гострої печінкової недостатності (ГПН).
 - гострих отруєнь.

вміти:

1. Організувати роботу індивідуальну та командну роботу служби АІТ;
2. Провести ревізію і санація ротової порожнини ручним і апаратним способами.
3. Відновити прохідність дихальних шляхів (прийоми Сафара, повітровод, ларингеальна маска, комбітьюб, інтубації трахеї).
4. Організувати кисневу та респіраторну терапію (елементарними методами, ручним і автоматичними респіраторами).
5. Провести компресію при непрямому масажі серця.
6. Налагодити периферійне довженне введення медикаментів.
7. Налагодити внутрішньокісткове введення медикаментів.
8. Провести базовий, негайний і розширений комплекси серцево-легеневої реанімації.

9. Використовувати електричний дефібрилятор (автоматичний зовнішній і ручний).
10. Оцінити виразність болю за шкалами ВАШ, Вонга-Бейкера, FLACC.
11. Оцінити зміни показників інтраопераційного моніторингу (пульс, артеріальний тиск, пульсоксиметрія, капнографія).
12. Визначити рівень свідомості за шкалами Глазго, FOUR.
13. Визначити вид та ступень дихальної недостатності.
14. Вимірювання центрального венозного тиску.
15. Розрахунок добового водного балансу, визначення ступеня дегідратації.
16. Розрахунок дефіцитів основних електролітів,
17. Вибір і розрахунок кількості розчинів, для корекції ВЕБ.
18. Визначення виду розкладу КОС.
19. Розрахунок об'ємів інфузійних засобів для корекції розкладу КОС.
20. Скласти програму інтенсивної терапії для конкретного пацієнта із гострими розладами функцій життєзабезпечення.
21. Методи детоксикації (промивання шлунку, форсований діурез).

Тематичний план лекцій (за модулями) із зазначенням основних питань, що розглядаються на лекції

№ п/п	Назва теми	Кількість годин
	Модуль 1. Анестезіологія та інтенсивна терапія з особливостями дитячого віку	10
1	Анестезіологія. Клінічна патофізіологія і загальні принципи терапії болю. Юридичне забезпечення надання медичної допомоги населенню. Визначити необхідний обсяг медичної допомоги різним верствам населення відповідно до етапу надання медичної допомоги. Визначити необхідне матеріально-технічне оснащення різних етапів надання медичної допомоги. Задачі і види премедикації. Особливості передопераційної підготовки в дитячому віці. Оцінки анестезіолого-операційного ризику. Класифікація і фізіологічне обґрунтування дії основних видів анестезіологічного забезпечення. Організація ведення післяопераційного періоду у хворих різних вікових груп. Рекомендації щодо структури служби анестезіології та ІТ в лікувально-профілактичних закладах України. Класифікація методів інгаляційного напівавідкритого, напівзакритого і закритого дихального контурів. Клініка інгаляційного наркозу основними інгаляційними анестетиками і її особливості у дітей. Можливі ускладнення під час застосування препаратів інгаляційного наркозу, їх попередження, діагностика і терапія. Класифікація і методика проведення різних видів неінгаляційного наркозу. Клініка неінгаляційного наркозу основними неінгаляційними анестетиками і її особливості у дітей. Особливості анестезії залежно від шляху введення анестетика. Можливі ускладнення під час застосування препаратів	2

	неінгаляційного наркозу, їх попередження, діагностика і терапія.козу. Принцип роботи, переваги і недоліки відкритого контура.	
2	Інтенсивна терапія гострої дихальної недостатності (ГДН). Класифікація гіпоксії, клініка, диференційна діагностика різних видів гіпоксії. Гіперкапнія, клініка. Гіпокапнія, клініка. Класифікація ГДН. Основні принципи інтенсивної терапії ГДН. Оксигенотерапія: методи, показання, токсична дія кисню. ШВЛ, показання, методи, критерії ефективності. Методи відновлення прохідності дихальних шляхів та поліпшення дренажної функції легенів. Санація трахеобронхіального дерева і ротоглотки. Аспірацій ний синдром, патогенез, клінічні прояви, ІТ. Інтенсивна терапія післяопераційної ГДН. Респіраторний дистрес-синдром, дорослих, етіологія, патогенез, клінічні ознаки, інтенсивна терапія.	2
3	Інтенсивна терапія шоків. Клінічна фізіологія системи гемодинаміки. Визначення шоку. Загальні принципи діагностики шоку. Загальні принципи інтенсивної терапії шоку. Загальні принципи діагностики і терапії шоків. Кардіогенний шок. Обструктивний шок. Дистрибутивні шоки. Гіповолемічні шоки.	2
4	Інтенсивна терапія гострої ниркової (ГНН) і печінкової (ГПН) недостатностей. Причини виникнення і патогенез гострої ниркової недостатності. Диференціальна діагностика преренальної, реальної та постренальної олігоурії, анурії. Лабораторна діагностика ГНН. Стадії клінічного перебігу ГНН. Основні принципи лікування ГНН. Уремічна кома, принципи інтенсивної терапії. Показання до гемодіалізу. Розрахунок добової потреби в рідині хворих з ГНН. Причини виникнення гострої печінкової недостатності. Клінічні прояви гострої печінкової недостатності. Лабораторна діагностика. Основні принципи лікування ураження печінки. Печінкова кома, принципи інтенсивної терапії.	2
5	Інтенсивна терапія шоків. Інтенсивна терапія гострих отруєнь. Основні принципи ІТ гострого отруєння. Основні принципи форсованого діурезу. Екстракорпоральні методи детоксикації, показання та протипоказання, технічні засоби, техніка виконання. Принципи антидотної терапії. Патогенез, клініка та ІТ при отруєнні метиловим спиртом. Патогенез, клініка та ІТ при отруєнні етиловим спиртом та його сурогатами. Патогенез, клініка та ІТ при отруєнні оплатами та барбітуратами. Патогенез, клініка та ІТ при отруєнні фосфорорганічними речовинами. Патогенез, клініка та ІТ при отруєнні кислотами та лугами. Патогенез, клініка та ІТ при отруєнні чадним газом. Патогенез, клініка та ІТ при отруєнні отруйними грибами. Особливості невідкладної допомоги при укусах комах та тварин.	2
	Разом	10

Тематичний план семінарських занять за модулями і змістовими модулями із зазначенням основних питань, що розглядаються на семінарському занятті
Не передбачені.

Тематичний план практичних занять за модулями і змістовими модулями із зазначенням основних питань, що розглядаються на практичному занятті

Модуль 1. Анестезіологія та інтенсивна терапія з особливостями дитячого віку

№	Тема	Кількість годин
Модуль 1 «Анестезіологія та інтенсивна терапія з особливостями дитячого віку		
1.	Визначення, історія розвитку та організаційно-правові аспекти служби анестезіології та інтенсивної терапії. Анестезіологія та інтенсивної терапії: визначення як самостійної науково-практичної медичної дисципліни, розвиток в Україні та світі, мета, завдання, організація служби в Україні.	2
2.	Реаніматологія. I етап серцево-легеневої і церебральної реанімації (СЛЦР). Клінічна патофізіологія термінальних станів. Діагностика клінічної смерті. Причини зупинки кровообігу. Етапи і стадії СЛЦР за Р. Safar. I (негайний) етап СЛЦР : технологія, особливості СЛЦР в госпітальних умовах, залежно від причини клінічної смерті і віку пацієнта.	2
3.	Реаніматологія. II етап серцево-легеневої і церебральної реанімації (СЛЦР). Технологія і особливості в госпітальних умовах II етапу СЛЦР, ЕКГ-діагностика типу зупинки кровообігу, дефібриляція (види, показання, техніка безпеки), діагностика і усунення потенційно зворотних причин зупинки кровообігу, обсяг і обґрунтування медикаментозної терапії під час реанімації.	2
4.	Реаніматологія. III етап серцево-легеневої і церебральної реанімації (СЛЦР). Завдання і етапи III етапу СЛЦР. Шкали оцінки тяжкості стану пацієнта. Визначення, стадії, лікарська тактика при післяреанімаційній хворобі. Неспецифічні заходи відновлення свідомості. Хронічний вегетативний стан: визначення, види. Діагностика смерті мозку. Критерії припинення реанімації. Ознаки біологічної смерті.	2
5.	Анестезіологія. Клінічна патофізіологія і загальні принципи терапії болю. Біль: визначення, види, етапи і теорії формування. Характеристика антиноцицептивних систем. Шкали оцінки болі. Класифікація знеболення. Засоби і методи анальгезії, місцевої і регіональної анестезії.	2

6.	Анестезіологія. Засоби і методи загальної анестезії. Загальні анестезія: визначення, види, теорії, компоненти, методи. Клініка загального знеболення на прикладі ефірного наркозу. Інгаляційний наркоз: апаратура, інструментарій, наркозні контури, принцип роботи випарника, сучасні засоби. Неінгаляційний наркоз: види, сучасні засоби. Поняття про комбіновану анестезію. Клінічна фармакологія міорелаксантів.	2
7.	Анестезіологія. Організація захисту пацієнтів від факторів хірургічної агресії. Вплив операції і анестезії на гомеостаз. Етапи периопераційного ведення хворого з позиції анестезіолога. Передопераційний період: мета, завдання, особливості збору анестезіологічного анамнезу і огляду, анестезіологічні ризики, їх профілактика, визначення, цілі, види премедикації, особливості анестезіологічної підготовки пацієнта до планових і ургентних оперативних втручань. Операційний період: мета, завдання, сучасні стандарти анестезіологічного моніторингу, принципи роботи і трактовка результатів основних пристроїв моніторингу вітальних функцій, характеристика і анестезіологічна тактика при основних життєзагрозливих ускладненнях.	2
8.	Анестезіологія. Анестезіологічне забезпечення окремих видів хірургічних втручань. Особливості анестезіологічної тактики в нейрохірургії, торакальній, абдомінальній, дитячій, малоінвазивній порожнинній і бариатричній хірургії, урології, ортопедії і травматології, акушерстві і гінекології, в амбулаторних умовах.	2
9.	Загальні питання інтенсивної терапії. Кисневий статус та його порушення. Клінічна фізіологія дихання. Етапи транспорту кисню. Види гіпоксії. Діагностика гіпоксичних станів. Киснева терапія: методи, показання. Респіраторна терапія: методи, поняття про основні принципи роботи і режими апаратів штучної вентиляції легень.	2
10.	Загальні питання інтенсивної терапії. Водно-електролітний баланс (ВЕБ), кислотно-основний стан (КОС) та їх порушення. Клінічна фізіологія, види порушень обміну води і електролітів (натрію, калію, хлору, кальцію), їх причини, методи діагностики стану ВЕБ і осмолярності, загальні принципи корекції.	2
11.	Загальні питання інтенсивної терапії. Основи інфузійно-трансфузійної терапії (ІТТ) і клінічного харчування. Принципи визначення потреб хворого в об'ємі і складі рідини. Класифікація і принцип вибору засобів ІТТ. Методи, засоби організації, ускладнення ІТТ. Особливості інфузійної терапії у дітей та людей похилого віку. Ускладнення інфузійної терапії.	2

12.	Інтенсивна терапія окремих станів в периопераційному періоді. Клінічна патофізіологія, діагностика порушень гомеостазу, анестезіологічна тактика і інтенсивна терапія пілородуоденального стенозу, кишкової непрохідності, гострого панкреатиту, шлунково-кишкової кровотечі, перитоніту, множинних травматичних уражень.	2
13.	Інтенсивна терапія гострої церебральної недостатності (ГЦН). Клінічна анатомія і фізіологія церебрального гомеостазу. Поняття про ГЦН. Види і методи оцінки рівня порушення свідомості. Набряку мозку: причини, види, принципи інтенсивної терапії. Кома: визначення, причини, тактика лікаря при комі неясної етіології. Методи диференціальної діагностики коматозних станів. Інтенсивна терапія при комах різної етіології (гіпо-, гіперглікемічна, гіперосмолярна, печінкова, уремічна).	2
14.	Інтенсивна терапія гострої дихальної недостатності (ГДН). Клінічна анатомія і фізіологія системи дихання. ГДН: визначення, класифікація, загальні принципи терапії. Інтенсивна терапія ГДН при окремих патологічних станах в післяопераційному періоді, при утопленні, аспіраційному синдромі, астматичному стані, набряку легень, гострому респіраторному дистрес-синдромі дорослих.	2
15.	Інтенсивна терапія гострої серцевої недостатності. Клінічна анатомія і фізіологія гемодинаміки. Визначення та види гострої серцевої недостатності. Гостра лівошлуночкова недостатність: причини, клініка, діагностика, загальні принципи інтенсивної терапії.	2
16.	Інтенсивна терапія шоків. Шок: визначення, класифікація, діагностика, загальні принципи інтенсивної терапії. Патофізіологія, діагностика, особливості перебігу та інтенсивної терапії окремих видів шоку (кардіогенний, обструктивний, геморагічний, травматичний, опіковий, анафілактичний, септичний).	2
17.	Інтенсивна терапія гострої ниркової (ГНН) і печінкової (ГПН) недостатностей. Клінічна анатомія і фізіологія сечовидільної системи. Гостре ушкодження нирок: визначення, класифікація. ГНН: форми, причини, патофізіологія, клінічний перебіг, методи діагностики і інтенсивної терапії залежно від стадії. Клінічна анатомія і фізіологія печінки. ГПН: визначення, класифікація, форми, причини, патофізіологія, клінічний перебіг, методи діагностики і інтенсивної терапії залежно від стадії.	2

18.	Інтенсивна терапія гострих отруєнь. Визначення поняття «отрута» і «протиотрута». Класифікація отруєнь. Загальні принципи інтенсивної терапії при гострому отруєнні. Інтенсивна терапія гострого отруєння транквілізаторами, барбітуратами, опіатами, фосфорорганічними речовинами етиловими та метиловими спиртами, чадним газом, припікаючими рідинами, отруйними грибами.	2
19.	Інтенсивна терапія військової травми. Надання допомоги за алгоритмом M.A.R.C.H в умовах лікарні. Особливості надання допомоги за алгоритмом MARCH в умовах відділення інтенсивної терапії: зупинка кровотечі, способи протекції дихальних шляхів, показання до штучної вентиляції легень, дренування пневмотораксу, лікування шоку, методи профілактики гіпотермії, лікування ацидозу, принципи призначення антибіотиків.	4
20.	Разом	40

Самостійна робота

	Тема	Кількість годин
1.	Оцінка ефективності реанімаційних заходів при проведенні серцево-легеневої і церебральної реанімації (СЛЦР).	2
2.	Робота в команді при проведенні серцево-легеневої і церебральної реанімації (СЛЦР).	2
3	Особливості перебігу термінальних станів в сучасних умовах: поняття про хворобу інтенсивної терапії, синдром поліорганної недостатності.	2
4	Стратегії лікування гострого і хронічного болю.	2
5	Засоби і методи загальної анестезії в умовах військового часу.	2
6	Післяопераційний період: мета, завдання, критерії пробудження пацієнта, поняття про хірургію прискореної реабілітації, основні ускладнення перебігу післяопераційного періоду, загальні принципи анестезіологічного ведення пацієнта в післяопераційному періоді.	2
7	Анестезіологічне забезпечення хірургічних втручань в умовах військового часу.	2
8	Гіпербарична оксигенація: принцип, показання і протипоказання. Поняття про екстракорпоральну мембранну оксигенацію. Ускладнення кисневої, респіраторної терапії і їх профілактика.	2
9	КОС та його порушення: клінічна фізіологія, роль буферних систем, види порушень, методи діагностики та корекції.	2

10	Клінічне харчування: поняття про гастроінтестинальну недостатність, визначення, шляхи, класифікація засобів для ентерального і парентерального харчування, техніка організації і моніторинг ефективності.	2
11	Інтенсивна терапія септичних станів.	2
12	Гострі порушення мозкового кровообігу: визначення, причини, діагностика, інтенсивна терапія.	2
13	Класифікація, етіологія та патогенез, діагностика та інтенсивна терапія пневмонії.	2
14	Організаційно-лікувальна тактика при гострій лівошлуночкової недостатності внаслідок інфаркту міокарду, порушеннях серцевого ритму і провідності	2
15	Інтенсивна терапія шоківих станів в умовах військового часу.	2
16	Методи замісної ниркової терапії.	2
17	Інтенсивна терапія при укусах комах і тварин. Принципи, показання і протипоказання до застосування методів детоксикації.	2
18	Проведення інтенсивної терапії пацієнтам з військовою травмою.	6
	Разом	40

Індивідуальні завдання

1. Підготувати реферативний огляд літератури до вивчених тем.
2. Проведення наукового дослідження відповідно до вимог студентського наукового товариства.
3. Написання рефератів.

Тему реферату може вибирати самостійно. Реферат оформлюється згідно із наведеною структурою. Необхідно неухильно дотримуватися порядку подання окремих видів текстового матеріалу, таблиць, формул та ілюстрацій.

Структура реферату:

- титульний аркуш;
- зміст;
- вступ;
- суть реферату (основна частина);
- висновки;
- список використаних джерел (перелік посилань);
- додатки (за необхідності).

Перелік теоретичних питань для підготовки здобувачів вищої освіти до підсумкового модульного контролю:

1. АІТ: визначення як самостійної науково-практичної медичної дисципліни, розвиток в Україні та світі, мета, завдання, організація служби в Україні.

2. АІТ: розвиток в Україні та світі, мета, завдання, організація служби в Україні.
3. АІТ: мета, завдання, організація служби в Україні.
4. Клінічна патофізіологія термінальних станів.
5. Діагностика клінічної смерті.
6. Причини зупинки кровообігу.
7. Етапи і стадії СЛЦР за Р. Safar.
8. I (негайний) етап СЛЦР: технологія, особливості СЛЦР в госпітальних умовах, залежно від причини клінічної смерті і віку пацієнта.
9. Оцінка ефективності реанімаційних заходів.
10. Технологія і особливості в госпітальних умовах II етапу СЛЦР.
11. ЕКГ-діагностика типу зупинки кровообігу.
12. Дефібриляція: види, показання, техніка безпеки,
13. Діагностика і усунення потенційно зворотних причин зупинки кровообігу, обсяг і обґрунтування медикаментозної терапії під час реанімації.
14. Завдання і етапи III етапу СЛЦР.
15. Шкали оцінки тяжкості стану пацієнта.
16. Визначення, стадії, лікарська тактика при післяреанімаційній хворобі.
17. Неспецифічні заходи відновлення свідомості.
18. Особливості перебігу термінальних станів в сучасних умовах: поняття про хворобу інтенсивної терапії, синдром поліорганної недостатності.
19. Хронічний вегетативний стан: визначення, види.
20. Діагностика смерті мозку. Критерії припинення реанімації. Ознаки біологічної смерті.
21. Біль: визначення, види, етапи і теорії формування.
22. Характеристика антиноцицептивних систем.
23. Шкали оцінки болю.
24. Класифікація знеболення.
25. Засоби і методи анальгезії, місцевої і регіональної анестезії.
26. Стратегії лікування гострого і хронічного болю.
27. Загальні анестезія: визначення, види, теорії, компоненти, методи.
28. Клініка загального знеболення на прикладі ефірного наркозу.
29. Інгаляційний наркоз: апаратура, інструментарій, наркозні контури, принцип роботи випарника, сучасні засоби.
30. Неінгаляційний наркоз: види, сучасні засоби.
31. Поняття про комбіновану анестезію.
32. Клінічна фармакологія міорелаксантів.
33. Професійні шкідливості в анестезіології.
34. Вплив операції і анестезії на гомеостаз.
35. Етапи периопераційного ведення хворого з позиції анестезіолога.
36. Передопераційний період: мета, завдання.
37. Особливості збору анестезіологічного анамнезу і огляду.

38. Анестезіологічні ризики, їх профілактика.
39. Визначення, цілі, види премедикації.
40. Особливості анестезіологічної підготовки пацієнта до планових і ургентних оперативних втручань.
41. Операційний період: мета, завдання.
42. Сучасні стандарти анестезіологічного моніторингу.
43. Принципи роботи і трактовка результатів основних пристроїв моніторингу вітальних функцій.
44. характеристика і анестезіологічна тактика при основних життєзагрозливих ускладненнях.
45. Післяопераційний період: мета, завдання.
46. Критерії пробудження пацієнта, поняття про хірургію прискореної реабілітації.
47. Основні ускладнення перебігу післяопераційного періоду.
48. Загальні принципи анестезіологічного ведення пацієнта в післяопераційному періоді.
49. Особливості анестезіологічної тактики в нейрохірургії.
50. Особливості анестезіологічної тактики в торакальній хірургіїю
51. Особливості анестезіологічної тактики в абдомінальній хірургії.
52. Особливості анестезіологічної тактики в дитячій хірургії.
53. Особливості анестезіологічної тактики в малоінвазивній порожнинній хірургії.
54. Особливості анестезіологічної тактики в бариатричній хірургії
55. Особливості анестезіологічної тактики в урології.
56. Особливості анестезіологічної тактики в ортопедії і травматології.
57. Особливості анестезіологічної тактики в акушерстві і гінекології.
58. Особливості анестезіологічної тактики в амбулаторних умовах.
59. Клінічна фізіологія дихання. Етапи транспорту кисню.
60. Види гіпоксії. Діагностика гіпоксичних станів.
61. Киснева терапія: методи, показання.
62. Респіраторна терапія: методи, поняття про основні принципи роботи і режими апаратів штучної вентиляції легень.
63. Гіпербарична оксигенація: принцип, показання і протипоказання.
64. Поняття про екстракорпоральну мембранну оксигенацію.
65. Ускладнення кисневої, респіраторної терапії і їх профілактика.
66. Клінічна фізіологія, види порушень обміну води і електролітів (натрію, калію, хлору, кальцію).
67. Методи діагностики стану ВЕБ і осмолярності.
68. Загальні принципи корекції ВЕБ.
69. Клінічна фізіологія КОС, роль буферних систем.
70. Види порушень КОС, методи діагностики та корекції.
71. Принципи визначення потреб хворого в об'ємі і складі рідини.
72. Класифікація і принцип вибору засобів ІТТ.
73. Методи, засоби організації, ускладнення ІТТ.
74. Особливості інфузійної терапії у дітей та людей похилого віку.
75. Ускладнення інфузійної терапії.

76. Поняття про гастроінтестинальну недостатність.
77. Визначення, шляхи, класифікація засобів для ентерального і парентерального харчування.
78. Техніка організації і моніторинг ефективності клінічного харчування.
79. Клінічна патофізіологія, діагностика порушень гомеостазу, анестезіологічна тактика і інтенсивна терапія пілородуоденального стенозу.
80. Клінічна патофізіологія, діагностика порушень гомеостазу, анестезіологічна тактика і інтенсивна терапія кишкової непрохідності.
81. Клінічна патофізіологія, діагностика порушень гомеостазу, анестезіологічна тактика і інтенсивна терапія гострого панкреатиту.
82. Клінічна патофізіологія, діагностика порушень гомеостазу, анестезіологічна тактика і інтенсивна терапія шлунково-кишкової кровотечі.
83. Клінічна патофізіологія, діагностика порушень гомеостазу, анестезіологічна тактика і інтенсивна терапія перитоніту.
84. Клінічна патофізіологія, діагностика порушень гомеостазу, анестезіологічна тактика і інтенсивна терапія множинних травматичних уражень.
85. Поняття про ГЦН.
86. Види і методи оцінки рівня порушення свідомості.
87. Набряку мозку: причини, види, принципи інтенсивної терапії.
88. Кома: визначення, причини, тактика лікаря при комі неясної етіології.
89. Методи диференціальної діагностики коматозних станів.
90. Інтенсивна терапія при комах різної етіології (гіпо-, гіперглікемічна, гіперосмолярна, печінкова, уремична).
91. Гострі порушення мозкового кровообігу: визначення, причини, діагностика, інтенсивна терапія.
92. ГДН: визначення, класифікація, загальні принципи терапії.
93. Інтенсивна терапія ГДН при окремих патологічних станах в післяопераційному періоді.
94. Інтенсивна терапія ГДН при утопленні.
95. Інтенсивна терапія ГДН при аспіраційному синдромі.
96. Інтенсивна терапія ГДН при астматичному стані.
97. Інтенсивна терапія ГДН при набряку легень.
98. Інтенсивна терапія ГДН гострому респіраторному дистрес-синдромі дорослих.
99. Класифікація, етіологія та патогенез, діагностика та інтенсивна терапія пневмонії
100. Клінічна анатомія і фізіологія гемодинаміки.
101. Визначення та види гострої серцевої недостатності.
102. Гостра лівошлункова недостатність: причини, клініка, діагностика, загальні принципи інтенсивної терапії.

103. Організаційно-лікувальна тактика при гострій лівошлуночковій недостатності внаслідок інфаркту міокарду.
104. Організаційно-лікувальна тактика при гострій лівошлуночковій недостатності внаслідок пароксизмальної тахікардії.
105. Організаційно-лікувальна тактика при гострій лівошлуночковій недостатності внаслідок повної повної атріовентрикулярної блокади.
106. Шок: визначення, класифікація, діагностика.
107. Шок: загальні принципи інтенсивної терапії.
108. Патофізіологія, діагностика, особливості перебігу та інтенсивної терапії кардіогенного шоку.
109. Патофізіологія, діагностика, особливості перебігу та інтенсивної терапії обструктивного шоку.
110. Патофізіологія, діагностика, особливості перебігу та інтенсивної терапії геморагічного шоку.
111. Патофізіологія, діагностика, особливості перебігу та інтенсивної терапії травматичного шоку.
112. Патофізіологія, діагностика, особливості перебігу та інтенсивної терапії опікового шоку.
113. Патофізіологія, діагностика, особливості перебігу та інтенсивної терапії анафілактичного шоку.
114. Патофізіологія, діагностика, особливості перебігу та інтенсивної терапії септичного шоку.
115. Клінічна анатомія і фізіологія сечовидільної системи.
116. Гостре ушкодження нирок: визначення, класифікація.
117. ГНН: форми, причини, патофізіологія, клінічний перебіг, методи діагностики і інтенсивної терапії I стадії.
118. ГНН: форми, причини, патофізіологія, клінічний перебіг, методи діагностики і інтенсивної терапії II стадії.
119. ГНН: форми, причини, патофізіологія, клінічний перебіг, методи діагностики і інтенсивної терапії III стадії.
120. Методи замісної ниркової терапії.
121. Клінічна анатомія і фізіологія печінки.
122. ГПН: визначення, класифікація, форми, причини.
123. ГПН: патофізіологія, клінічний перебіг, методи діагностики і інтенсивної терапії.
124. Визначення поняття «отрута» і «протиотрута».
125. Класифікація отруєнь.
126. Загальні принципи інтенсивної терапії при гострому отруєнні.
127. Інтенсивна терапія гострого отруєння транквілізаторами
128. Інтенсивна терапія гострого отруєння барбітуратами
129. Інтенсивна терапія гострого отруєння опіатами
130. Інтенсивна терапія гострого отруєння фосфорорганічними речовинами.
131. Інтенсивна терапія гострого отруєння етиловими спиртом.
132. Інтенсивна терапія гострого отруєння метиловим спиртом.
133. Інтенсивна терапія гострого отруєння чадним газом.

134. Інтенсивна терапія гострого отруєння припікаючими рідинами.
135. Інтенсивна терапія гострого отруєння отруйними грибами.
136. Інтенсивна терапія при укусах комах і тварин.
137. Принципи, показання і протипоказання до застосування методів детоксикації.

Перелік практичних навичок до підсумкового модульного контролю:

1. Організувати індивідуальну та командну роботу служби АІТ;
2. Провести ревізію і санація ротової порожнини ручним і апаратним способами.
3. Відновити прохідність дихальних шляхів (прийоми Сафара, повітровод, ларингеальна маска, комбітьюб, інтубації трахеї).
4. Організувати кисневу та респіраторну терапію (елементарними методами, ручним і автоматичними респіраторами).
5. Провести компресію при непрямому масажі серця.
6. Налагодити периферійне доввенне введення медикаментів.
7. Налагодити внутрішньокісткове введення медикаментів.
8. Провести базовий, негайний і розширений комплекси серцево-легеневої реанімації.
9. Використовувати електричний дефібрилятор (автоматичний зовнішній і ручний).
10. Оцінити виразність болю за шкалами ВАШ, Вонга-Бейкера, FLACC.
11. Оцінити зміни показників інтраопераційного моніторингу (пульс, артеріальний тиск, пульсоксиметрія, капнографія).
12. Визначити рівень свідомості за шкалами Глазго, FOUR.
13. Визначити вид та ступень дихальної недостатності.
14. Вимірювання центрального венозного тиску.
15. Розрахунок добового водного балансу, визначення ступеня дегідратації.
16. Розрахунок дефіцитів основних електролітів,
17. Вибір і розрахунок кількості розчинів, для корекції ВЕБ.
18. Визначення виду розкладу КОС.
19. Розрахунок об'ємів інфузійних засобів для корекції розкладу КОС.
20. Скласти програму інтенсивної терапії для конкретного пацієнта із гострими розладами функцій життєзабезпечення.
21. Виконати промивання шлунку,
22. Скласти програму форсованого діурезу.

Перелік питань, які повинен засвоїти здобувач вищої освіти при вивченні навчальної дисципліни (форма контролю – підсумковий модуль).

1. Історія розвитку та організаційно-правові аспекти служби анестезіології та інтенсивної терапії.
2. Етапи СЛЦР.
3. Загальні принципи терапії болю.
4. Засоби і методи загальної анестезії.

5. Організація захисту пацієнтів від факторів хірургічної агресії.
6. Анестезіологічне забезпечення окремих видів хірургічних втручань.
7. Інтенсивна терапія окремих видів гострих порушень життєзабезпечення:
 - порушення кисневого статусу;
 - порушення ВЕБ і КОС;
 - окремих станів в періопераційному періоді;
 - гострої церебральної недостатності (ГЦН);
 - гострої дихальної недостатності (ГДН);
 - гострої серцевої недостатності;
 - шоків;
 - гострої ниркової недостатності (ГНН);
 - гострої печінкової недостатності (ГПН);
 - гострих отруєнь.
8. Організація індивідуальної та командної роботи служби АІТ.
9. Проведення ревізії та санації ротової порожнини ручним і апаратним способами.
10. Відновлення прохідності дихальних шляхів (прийоми Сафара, повітровод, ларингеальна маска, комбітьюб, інтубаці трахеї).
11. Організація кисневої та респіраторної терапії (елементарними методами, ручним і автоматичними респіраторами).
12. Проведення компресії при непрямому масажі серця.
13. Проведення базового, негайного і розширеного комплексів серцево-легеневої реанімації.
14. Застосування електричного дефібрилятора (автоматичний зовнішній і ручний).
15. Оцінка болю за шкалами ВАШ, Вонга-Бейкера, FLACC.
16. Оцінка змін показників інтраопераційного моніторингу (пульс, артеріальний тиск, пульсоксиметрія, капнографія).
17. Визначення рівню свідомості за шкалами Глазго, FOUR.
18. Визначення виду та ступеню дихальної недостатності.
19. Вимірювання центрального венозного тиску.
20. Розрахунок добового водного балансу, визначення ступеня дегідратації.
21. Розрахунок дефіцитів основних електролітів.
22. Вибір і розрахунок кількості розчинів, для корекції ВЕБ.
23. Визначення виду розкладу КОС.
24. Розрахунок об'ємів інфузійних засобів для корекції розкладу КОС.
25. Скласти програму інтенсивної терапії для конкретного пацієнта із гострими розладами функцій життєзабезпечення.
26. Методи детоксикації (промивання шлунку, форсований діурез).

Форма підсумкового контролю успішності навчання підсумкового модульного контролю.

Система поточного та підсумкового оцінювання

Поточний контроль здійснюється науково-педагогічним працівником систематично, під час проведення практичних занять, виконання конкретного виду робіт, передбачених робочою навчальною програмою з дисципліни.

З початком викладання дисципліни вимоги до поточного контролю доводяться до відома здобувачів вищої освіти.

Викладач обов'язково оцінює успішність кожного здобувача освіти на кожному занятті за чотирибальною (традиційною) шкалою з урахуванням стандартизованих, узагальнених критеріїв оцінювання знань здобувачів вищої освіти.

Таблиця 1

Стандартизовані узагальнені критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти в ПДМУ

За 4-бальною шкалою	Оцінка в ЕКТС	Критерії оцінювання
5 (відмінно)	A	Здобувач освіти виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили, володіє не менш ніж 90% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
4 (добре)	B	Здобувач освіти вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартизованих ситуаціях, самостійно виправляє помилки, кількість яких незначна, володіє не менш ніж 85% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
	C	Здобувач освіти вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом науково-педагогічного працівника, в цілому самостійно застосовувати її на практиці, контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок, володіє не менш ніж 75% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
3 (задовільно)	B	Здобувач освіти відтворює значну частину

		теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень 3 допомогою науково-педагогічного працівника може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих, володіє не менш ніж 65% знань 3 теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
	Е	Здобувач освіти володіє навчальним матеріалом на рівні вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні, володіє не менш ніж 60%) знань 3 теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
2 (незадовільно)	РХ	Здобувач освіти володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину матеріалу, володіє менш ніж 60%) знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
	Р	Здобувач освіти володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, володіє менш ніж 60%) знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.

Після поточного заняття, що передує підсумковому модульному контролю проводиться конвертація сумарної оцінки поточної успішності за модуль та традиційною 4 бальною шкалою у багатобальну (максимум 120 балів) за таблицею 2.

Таблиця 2

Уніфікована таблиця відповідності балів за поточну успішність, балам за ПМК, екзамен, та традиційній чотирьохбальній оцінці.

Середній бал за поточну успішність (А)	Бали за поточну успішність з модуля (А * 24)	Бали за ПМК з модуля (А* 16)	Бали за модуль та/або екзамен (А*24 + А*16)	Категорія ЄКТС	За 4-бальною шкалою
2	48	32	80	F	2 незадовільно
2,1	50	34	84	FX	
2,15	52	34	86		
2,2	53	35	88		
2,25	54	36	90		
2,3	55	37	92		
2,35	56	38	94		
2,4	58	38	96		
2,45	59	39	98		

2,5	60	40	100		
2,55	61	41	102		
2,6	62	42	104		
2,65	64	42	106		
2,7	65	43	108		
2,75	66	44	110		
2,8	67	45	112		
2,85	68	46	114		
2,9	70	46	116		
2,95	71	47	118		
3	72	50	122	E	3 задовільно
3,05	73	50	123		
3,1	74	50	124		
3,15	76	50	126		
3,2	77	51	128		
3,25	78	52	130	D	
3,3	79	53	132		
3,35	80	54	134		
3,4	82	54	136		
3,45	83	55	138		
3,5	84	56	140	C	4 добре
3,55	85	57	142		
3,6	86	58	144		
3,65	88	58	146		
3,7	89	59	148		
3,75	90	60	150		
3,8	91	61	152		
3,85	92	62	154		
3,9	94	62	156		
3,95	95	63	158		
4	96	64	160	B	
4,05	97	65	162		
4,1	98	66	164		
4,15	100	66	166		
4,2	101	67	168		
4,25	102	68	170		
4,3	103	69	172		
4,35	104	70	174		
4,4	106	70	176		
4,45	107	71	178		
4,5	108	72	180	A	5 відмінно
4,55	109	73	182		
4,6	110	74	184		
4,65	112	74	186		

4,7	113	75	188		
4,75	114	76	190		
4,8	115	77	192		
4,85	116	78	194		
4,9	118	78	196		
4,95	119	79	198		
5	120	80	200		

Підсумковий модульний контроль здійснюється після завершення вивчення усіх тем модуля на останньому контрольному занятті з модуля.

До підсумкового контролю допускаються студенти, які відвідали усі передбачені навчальною програмою з дисципліни аудиторні навчальні заняття та при вивченні модуля набрали кількість балів, не меншу за мінімальну. Не мають невідпрацьованих пропусків лекційних, практичних занять, засвоїли теми винесені для самостійної роботи в межах модуля.

Студенту, який з поважних чи без поважних причин мав пропуски навчальних занять, дозволяється відпрацювати академічну заборгованість до певного визначеного терміну.

Мінімальна конвертована сума балів поточної успішності для всіх модулів дисципліни **складає 72 бала**.

Результат ПМК оцінюється у балах і в традиційну 4-бальну оцінку не конвертується. Максимальна кількість балів ПМК складає 80 балів. Мінімальна кількість балів ПМК, при якій контроль вважається складеним складає 50 балів. Максимальна кількість балів за модуль складає 200 балів (з них до 120 балів за поточну успішність).

Здобувачі вищої освіти, які під час вивчення модуля, мали середній бал поточної успішності від 4,50 до 5,0 звільняються від складання ПМК і автоматично (за згодою) отримують підсумкову оцінку відповідно (до додатку 1 ОПП Педіатрія), при цьому присутність здобувача освіти на ПМК є обов'язковою.

умов порушення здобувачем вищої освіти правил академічної доброчесності (п.2.2.5. Правил внутрішнього розпорядку) результати оцінювання, отримані під час складання ПМК студенту за відповідь виставляється оцінка «незадовільно».

Форма проведення підсумкового модульного контролю стандартизована і включає контроль теоретичної та практичної підготовки.

Структура ПМК

Тестовий контроль 50 тестів=50 хв.	0-20 балів
Теоретичне запитання	0-20 балів
Ситуаційна задача	0-20 балів
Практичні навички - Серцево-легенева реанімація	0-20 балів

Результат підсумкового модульного контролю оцінюється у балах (традиційна 4-бальна оцінка не виставляється). Максимальна кількість балів підсумкового модульного контролю складає 80 балів. Мінімальна кількість балів підсумкового модульного контролю, за якої контроль вважається складеним, є 50 балів.

Методи навчання. Основними видами навчальної діяльності студентів згідно з навчальним планом є:

- вербальні (лекція, пояснення, розповідь, бесіда);
- наочні (спостереження, ілюстрація, демонстрація);
- практичні (різні види вправління: виконання маніпуляцій, асистування лікарю в клінічних ситуаціях, складання плану лікування);
- «мозковий штурм», який спонукає студента проявити увагу і творчість, допомагає знайти кілька рішень з означеної теми шляхом вільного вираження думок; аналіз конкретних ситуацій (кейс-метод), тренінги, ділові ігри);
- проблемний метод навчання, який націлений на формування у студентів здатностей до діалогу, вміння відстоювати свою власну думку;
- бесіда, яка спонукає студентів міркувати, аналізувати та відтворювати раніше отримані знання;
- «мікрофон», який дає можливість кожному студенту швидко, по черзі, дати відповідь на запитання чи висловити свою думку.

Форми та методи оцінювання:

- Попередній контроль (діагностика вихідного рівня знань студентів);
- Поточний контроль (діагностика якості засвоєння матеріалу студентами окремих тем та змістовних модулів);
- Підсумковий контроль (загальна діагностика якості знань та навичок студентів у відповідності до підготовки фахівців магістерського рівня).

Ці види контролю охоплюють:

- усний контроль;
- письмовий контроль;
- тестовий контроль;
- програмований контроль;
- практична перевірка;
- самоконтроль;
- самооцінка

Методичне забезпечення:

1. Робоча навчальна програма.
2. Методичні розробки лекцій.
3. Методичні вказівки до тем внесених на самостійну роботу;
4. Рекомендована література.
5. Матеріали для контролю знань, умінь і навичок студентів:
 - тести різних рівні складності;
 - тести з банку ліцензійних іспитів «Крок-2: Загальна лікарська підготовка»;
 - ситуаційні задачі;
6. Відеофільми.
7. Мультимедійні презентації.

Рекомендована література

Базова

1. Анестезіологія та інтенсивна терапія: підручник / Ф.С. Глумчер, Л.П. Чепкий, Л.В. Усенко та ін. — 2-е видання.- К., 2019 – 360 с.
2. Медицина невідкладних станів: Екстрена (швидка) медична допомога: підручник (ВНЗ IV р. а.) / І.С. Зозуля, В.І. Боброва, Г.Г. Роцін та ін.; за ред. І.С. Зозулі. — 3-є вид., перероб. і допов. – Київ: Медицина, 2017. – 960 с.

Допоміжна:

1. Басенко І.Л., Буднюк О.О., Владика А.С. Анестезіологія, інтенсивна терапія та невідкладні стани. Навчальний посібник. 2018.- Суми: Університетська книга.- 584 с.
2. Екстрена та невідкладна медична допомога / А. І. Могильник, О. Ю. Бодулев, Н. М. Адамчук ; МОЗ України, УМСА. - Полтава : [б. в.], 2019 (Миргород). - 125 с.
3. Allman KG, Wilson IH. Oxford Handbook of Anaesthesia. Oxford University Press. 2016, 1228 pp.

Інформаційні ресурси

1. Офіційний сайт Європейської ради з реанімації - <https://www.erc.edu/>
2. Офіційний сайт Асоціації анестезіологів України - <http://aaу.org.ua>
3. Офіційний сайт Європейської Асоціації анестезіологів - <http://www.euroanesthesia.org>
4. Офіційний сайт Європейської Асоціації інтенсивної терапії - <http://www.esicm.org>
5. Офіційний сайт Американської Асоціації анестезіологів <http://www.asahq.org/homepageie.html>
6. Офіційний сайт Канадського наукового періодичного видання «Canadian Journal of Anaesthesia» - <http://www.cja-jca.org>
7. Пошуковий ресурс наукової літератури «Scopus» - <https://www.scopus.com>

8. Пошуковий ресурс наукової літератури «Web of Science» - <http://ipscience.thomsonreuters.com/product/web-of-science/>
9. Пошуковий ресурс медичної літератури «Cochrane Collaboration» - <http://www.cochrane.org>
10. Пошуковий ресурс медичної літератури «PubMed» - <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/PubMed/>

Розробники: А.І. Могильник
Д.А. Холод
А.В. Давиденко
О.А. Лісовецький